

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ, közép vár-utca 263.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak.
KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhöz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1—10 sor
helye 40 kr.) Minden egyes hirdetés bélyeg
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknél kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Duke M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

12. szám.

BRASSÓ, Kedd, január 27-én.

I-ső évfolyam 1885.

Erdélyi kultur-egylet.

Brassó, 1885. január 26.

Kulturegylet! Szép és magasztos szó a komoly, a higgadt és embertársai sorsát szívén hordozó, fenkölt lelkiületű egyén szájában; de ires, hangzatos frázis a lelketlen népámitó, a politikai szédelgő szájában, ki még frázisai-ból is kapitálist akar verni magának vagy pártjának!

Megpendített az eszme Kolozsivárt, hogy kulturegylet alakíttassék egész Erdélyre nézve és ki is küldetett egy bizottság a tervezet megkészítésére; ideje tehát, hogy e tárgyhöz mi is hozzájárjunk.

Hogy kulturára és egyletre, mely a kulturát terjeszse, nekünk erdélyieknek szükségünk van, az kétségtelen; mert hiszen mindnyáján igen jól tudjuk, hogy a műveltség nálunk igen lassan terjed, hogy a műveltség tőlünk sokakat elhódít, kikre — úgy is kevesen lévén — nagy szükségünk van, és mert tudjuk, hogy a műveltség is azon tényező, mely a nemzetnek sokszor létjogosultságot ad.

Különösen reánk erdélyiekre nézve kétszeresen szükséges egy közművelődési egylet, mert mi magyarok a szász és román nemzetségek között élve, sok helyen éppen ezen idegen nemzetségek kultur-törekvései következtében nemzetségtől már is egészen ki letünk vetköztetve, és a közművelődési egylet sürgős megteremtése égető szükség már csak azért is, hogy a jövő nemzedéket az idegen nemzetségek törekvései elől elvonjuk és hogy a már elhódítottakat visszaszerezzük — megmentsük.

A kulturegylet alapításának szükségességét tehát mi is belátjuk, mert abban első sorban nemzetségtől fentartása és megóvásának célzatos törekvését ismerjük fel; a főkérdés azonban, mely különösen minket a szász-földön élő magyarokat első sorban érdekel, az, hogy mi módon, minő eszközökkel hasson ezen kulturegylet legkivált nálunk és hogy vajjon egyáltalán remélhető-e az, hogy az eddigiek után egy ily egylet megalakuljon és hogy hathatósan működjék is?

A mód és az eszközök, melyekkel egy kulturegylet Erdélyben hatni hivatott, nem lehet egyforma egész Erdélyben, mert a viszonyok mások a tisztán magyarok által lakott helyeken, mások ott, hol a románság van ma-

jorításban és mások a szász földön, hol a magyarság is egész más bánásmódban részesül, mint bárhol másutt; így például míg a románság által majorizált helyeken az eloláhosodott magyarok visszaszerzése érdekében magyar iskolák felállítása és magyar papok elhelyeztetése útján fog kellene működni, a szász földön ezekre szükség nincsen és ezen eszközök célra nem vezetnének.

Itt nálunk a szász földön a kultur-egylet tevékenységére nézve némileg mintaképül szolgálhat a szászok tevékenysége, melyet évszázadok óta követnek és azon intézmények, melyek a szászok tevékenységének hathatós támogatásul létesítettek.

Igy a ki a szászok viszonyait ismeri, tudja, hogy kezdettől fogva minden község oda törekedett, hogy községi vagyona tegyen szert s hogy ezt gyarapítsa, minek következtében a legtöbb község tetemes vagyonnal bír; tudja, hogy ezen községi vagyonból tetemes rész iskolák felállítására, dotálására, fenntartására, tanítók külföldön leendő kiképeztesére, szóval kulturezélokra fordítatik, mely törekvés következtében minden szász iskola a kor igényeinek megfelelően, a kellő taneszközökkel ellátva van építve és berendezve és a tanítók legnagyobb része külföldi egyetemeket látogatva, a szükséges tudományos műveltséggel is bír; és tudja, hogy majdnem minden község takaré- és kisegítő pénztárt alapítva, a községi lakosok hiteligényeit fedezi, megóva ez által a községi tagokat az uzsorától és attól, hogy birtokaik idegen kézre jussanak.

Szász polgártársaink ezen intézményeiknek köszönhetik csak, hogy nemzetségtől eddig fentartani és megóvni tudták; mert hiába! a tőke és a hitel, mint mindennél, úgy a művelődésnél és a nemzetségi érzelmek ápolása és fentartásánál is nagy tényező.

A kulturegylet alapítását ép ezért első sorban a földhitelintézet felállításától kell föltételeznünk, annyival inkább, mert sok helyt az idegen nemzetségek kezében lévő pénzügyi intézetek dominálják népünket; mert anyagi erő nélkül a szellem is gyenge és mert ezen a téren a pénz és a hitel a kulturegylet működésének egyedül biztos alapja.

Hogy a kulturegylet megalakul-e? hiszszük, hogy igen! de hogy működése eredményes és áldást hozó lesz-e, az attól függ, hogy

kik fognak ezen ügy élére állani és kik lesznek ezen ügy apostolai; mert a mily biztos és kétségtelen az, hogy komoly, higgadt és önzetlen, a viszonyokat teljesen ismerő egyének ezen egylet létesítése, életbeléptetése és működése tekintetében elvitathatlan érdemeket szerezhetnek hazafiságuknak, épp úgy tagadhatatlan az is, hogy ha ezen ügy politikai pártszempontok által elvakított, feltületes, hiu önérvényesítésért küzdő, catilinárius exisztenciájú egyének kezébe jut és ezek által saját céljaikra fog felhasználtatni, ezek önmagunknak csak gyalázatot, ügyünknek szégyent és magunknak örökös átkot fognak szerezni.

A cél, a törekvés szép és nemes, megvalósítása érdem és kötelesség is, jövője azonban a kezdeményezők kezébe van letelve és tőlük függ, hogy tevékenységüket az utókor áldja vagy átkozza! Mi az első óhajtjuk és reméljük a szent ügy érdekében is.

Dr. W. I.

Belföld.

A tanintézetek és a hazai ipar. Mint a »Nemzet« értesül, a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletet intézett az összes vezetése alá rendelt intézetekhez, melyben utasítja őket, hogy mindennemű szükségleteiket kivétel nélkül hazai ipar útján fedeztessék. A rendelet nemsokára egész terjedelmében nyilvánosságra fog hozatni.

A kataszteri nyilvántartásról szóló törvényjavaslat a pénzügyminiszterium kebelében már végleg szövegeztetett s legközelebb a minisztertanács elé kerül. A terjedelmes törvényjavaslat azután lehető gyorsan beterjesztetik a képviselőház elé.

A közvetett adók két főága az elmúlt évben a »P. Ll.« közlése szerint a következő, minden tekintetben kielégítő (helyesebben magas) bevételi tételekkel szerepel az államháztartás jövedelmei között: A fogyasztási adó 21,870.503 frt, tehát 2 $\frac{1}{2}$ millióval több, mint 1883-ban; a bélyeg- és jogilleték 26 millió 634.843 frt, 2 $\frac{3}{4}$ millióval több, mint 1883-ban. Tehát a jövedelmek csak e két ágánál négy és fél millió többletet mutatnak.

Strossmayer püspök kispapjai. Babics István kanonok, a djakovári papnövelde igazgatója, következőleg írja le egy, a »N. Fr. Presse«-hez intézett levelében a konkordátum-konfliktusra vezetett farkas-affairet: Deczember 18-án az intézet növendé-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

T é l.

Gyászba borult néma erdő!
Hol virágos, hangos kedved?
Megfagyott a köny pilládon —
Rajtad mélyen elkesergek!

Árva fenyő fel-felrezen
Aléltságból dideregve,
S azt susogja: „Oh, ne bánts, szél!
S elmerül hideg szenderbe.

Holló károg rideg gunynyal,
Rá bagoly huhog, felelget...
Azt hiszem, e furcsa csenden
Agg bohócokként nevetnek.

Köd a ködöt űzi nyomban —
Mint a bánat tévedt multat!
Lent a házak, mint sirhalmok,
Bágyadt színben elvonulnak.

Élő sírok! Titkon rejtnek
Fényt nyomorral, bűt örömmel.
Hólepel: halotti fátyol
Annyi sebet enyhén főd el!

»Nem remélni, nem csalódní« —
Tél, e vigaszt nyújtja képed!
Sirva vágyik holt kebledre
Lelek, lez a fájó lélek!

Baráczy Sándor.

Miért nem hordok én órát?

Humoreszk. —

Valami malicziózus olvasó, ha elolvassa a fenti címet, nagyon könnyen tönkre tehetné annak a következő sorokban adni kívánt magyarázatát azzal az egyszerű kijelentéssel, hogy: »mert zalogban van!«

Tartozom az igazságnak kijelenteni azt, hogy a dolognak ez a magyarázata nem egészen helyes. Nem, uraim, az én óráim nincsen zalogba rakva, és pedig azon egyszerű oknál fogva, mert: nincs is. Azt azonban senki sem fogja fetételezni, hogy egyáltalában nem is volt soha, igenis volt, még pedig gyönyörű arany remontoir óráim tizenégy köre, perczmutatóval, sőt még időjelzővel is.

Boldogult édes atyám egyenesen a párisi világkiállításról hozta, s annak idejében K... város legbüszkébb emberévé tett engem. Az a város különben arról volt híres, hogy toronyórái mind kivétel nélkül úgy jártak, mint a szél fújt, s így történt, hogy engem az én véghetetlen pontosságú óráim valóságos tekintélyé növesztett a városban. Ha valaki velem találkozott, első dolga volt óráját az enyém után igazítani s mindannyiszor egy irigy tekintet repült büszkén kihuzott órámról. És mégis, ezzel az órával ért utol a fátum. Ha megengedik, elmondom, hogyan történt.

Ügyvédsegé voltam akkor, alig huszonnégy éves, telve gyönyörű reményekkel, kilátásokkal a jövőre. Principálisomnak szerényen kevés ügye volt ugyan, de voltak gyönyörű, szép birtokai meghalt felesége után, s volt egyenesen gyönyörű tizenhat éves leánya, az

angyali Margitka, ki többet ért minden birtokánál, gazdagságánál.

Gondolhatják, hogy egy huszonnégy éves ügyvédsegé, a kit még csak néhány lépés választ el az ügyvédi oklevélről jogászkorában bőséges alkalmat volt lelkét a női szépségek iránt aesthetikai fogékonyságra szoktatni, hogy az ilyen bájoló jelenséggel szemben, a milyen Margit volt, s a kire még terjedelmes birtokok is mosolyogtak: nem maradhatott érzelmetlen.

Nem fog tehát senki sem csodálkozni, hogy fülig szerelms lettem principálisom leányába. Természetes, hogy találtam módot és alkalmat, ezt az érdekeltnek különféle variációkban tudtára adni. S óh, boldogság! azt tapasztaltam végtelen örömemre, hogy a kicsike sem közönyös irányomban.

Mikor délutánként principálisom Morpheus karjai közt pihente a délelőtti semmitteves fáradalmait, s én az irodában egyéb foglalatosság hiányában napszámba gyártottam a szerelmes verseket, ki-kinyílt lassan az irdoda ajtaja s az angyali szöke fej bekan-dikált rajta.

— Benőfi ur, kérem, adjon egy tollat, levelet írok s az enyém elromlott.

— Boesánatot kérek Margit kisasszony, kegyed bizonyára szerelmes levelet ír, azért kell a toll, már pedig én e célra nem nyújthatok segédkezet. Semmi szín alatt sem adok tollat! — Választoltam elegikus hangon, ilyenkor végtelen buskomorsággal, minek az volt a rendes következménye, hogy Margitka visszazsaladt és elhozta a barátnőjének szóló levelet, bebizonyítandó gyanúsításom alaptan voltát. Gondom volt va, hogy olyan tollakkal szolgáljak, melyek nagyon

kei rendes csütörtöki sétatjukat tették, azonban meg-lepte az eső őket s a kir. alispánság épületébe mene-kültek. Parasztok lázításáról ott nem lehetett szó, mert felek nem is időztek akkor az épületben. Azon-ban a hivatalszolga a klerikusokat az épületből kiuta-sította, mire egyik kispap így válaszolt: »Nagyon jól tudjuk, hogy miért küldenek ki minket. Azért, mert nem szoktunk hajlongani; de ilyesmit mi tőlünk nem is érdemeltek ti.« Erre következett Csuvaj alispán föllépése és Strossmayer püspök lépése a Vatikánnál. Az említett szolga a kihallgatásnál úgy nyilatkozott, hogy a kispapok senkit sem lázítottak.

Zay Adolf és a keleti határzár.

Brassó város egyik országos képviselője, Zay Adolf ur, a képviselőház január 15-iki ülésében tar-tott beszédében — a melyről már lapunk mult szá-mában szoltunk — a keleti határzárt is tárgyalja.

E tárgy elég fontos s minket sokkal közelebből is érdekel, semhogy arra ma vissza ne térnénk.

Románia azon államok közé tartozik, melyekben az állategészségügyi intézkedések korántsem állanak a kor színvonalán s így nagyon természetes, hogy a magyar kormány Romániával szemben szigorubb rend-szabályokat léptet életbe.

A t. képviselő ur hosszú beszédének ezen ré-szében egyetlen egy pont van, a mely valóságon alapszik, nevezetesen az, mely szerint állati nyerstér-mékekkel, különösen gypjuval és száraz bőrökkel a vész be nem hurezolható.

Ez tudományosan bebizonyított tény, habár még néhány évvel ezelőtt akadtak szakferfiak, kik ezt két-ségbe vonták. A keleti határzár nem annyira az or-szágot, mint speczialiter minket érdekel, mert iparunk a szomszédos Romániából kapja a nyers anyagot.

Különösen érdekeltek e tekintetben Brassó és Szeben megyék, és t. képviselőink bizonyára jobban teszik, ha a helyzetet és viszonyokat tanulmányozzák. mint annak kellő ismerete nélkül rátámadnak minisz-terre, államtitkára, közgazdasági előadóra s vesztigin-tézeti felgyelöre.

Nem tudjuk, van-e tudomása Zay t. képviselő urnak arról, hogy a lefolyt év őszén egy emlékirat lett a miniszter urhoz felterjesztve, mely tüzetesen felkarolva a helyzetet, a viszonyoknak megfelelő mó-dosítást hoz javaslatba. Azt hisszük azonban, hogy erről tudomást szerezhetett, hisz a napi sajtó eléggé foglalkozott akkor a tárggyal.

De annyiról csak lehet tudomása a t. képviselő urnak, hogy az idén — daczára a Románia néhány távoli kerületében uralkodott és még mindég uralkodó marhavésznek — Románia ellen sem határzár, sem szigorubb kezelési szabályzatok nem alkalmaztattak. Évek óta ez az első eset, hogy október hó óta a be-hozatal szabad legyen.

Mint biztos forrásból tudjuk, a marhavész be-hurezolása ellen fennálló óvintézkedések gyökeres változáson fognak keresztül menni s e tekintetben fenn jelzett emlékirat szerzője nem hiábavaló munkát vég-zett, mert javaslatai nagy részben keresztül is fognak menni.

A kormány gondoskodni fog arról, hogy a határ csak a legnagyobb veszély idejében zárassék el, ak-kor t. i., mikor már csakugyan komoly veszély fenye-geti állategészségügyünket, a mit azonban sem mi, sem a t. képviselő ur nem ítél meg. Románia kezd korszerű intézkedéseket tenni, van a mienknél sokkal

hamar elromlanak s így többször legyen kénytelen hozzám folyamodni. De ha toll nem kellett is, kellett papiros, tinta, pecsétviasz, szóval mindenféle, a mi az én hatáskörömben, az irodában volt csak található!

Ha pedig hozzám folyamodott Margitka, mindig, belekerült legalább is egy órába, míg a kívánt dolgot kezébe adtam, sőt ha ott is volt már az, akkor is találtam módot, megnyujtani bennléte idejét, mi ellen ő nem is tiltakozott sohasem. S épen ebből tudtam meg, hogy nem lehet közönyös irányomban, de azért határozottan kirukkolni nem mertem érzelmeimmel előtte, hanem tervszerűen törtem kitűzött célom felé.

Mindenek előtt azt akartam, hogy azt a szöke fűrtös anyagi kis fejét kellőképen megzavarjam, aztán pedig — a mi ennél jóval nehezebben ment — prin-czipálisom teljes meglegedését, kegyét számomra biz-tosítsam.

Az első csak könnyen ment, s hogy másodikat is elérjem, e ezélből lemondtam a zajos élvezetekről; mulatságokról s rendkívül józan, rendes életet, foly-tattam, egyetlen irodai órát a világért el nem mulasz-tottam volna, előleget soha sem kértem, szóval való-ságos mintapéldánya voltam a józan, szorgalmas, tö-rekvő fiatal embereknek.

Igy történt, hogy csakhamar kedvence lettem az öregnek s valósággal nélkülözhetetlen voltam számára. Óram itt is nagy szerepet játszott, mert principálisom valamennyi fali-órája azután lőn megigazitva, sőt régi divatu öreg zsebórája is majdnem minden nap szé-gyenkedni volt kénytelen az én birtokomban leledző divatos unokája előtt.

szigorubb állategészségügy-rendőri törvénye, melyet csak szigoruan kell végrehajtani, hogy a vész oda át is szűnjön.

Örömmel konstatálhatjuk, hogy a kereskedelmi miniszterium a mi speciális közgazdasági helyzetünk iránt nagy tekintettel van, különösen azon idő óta, midőn annak egyik igen derék tisztviselője, Jamnitzky Jenő titkár ur erről személyesen győződött meg. — Mindezeket a körülményeket a t. képviselő ur figyel-men kívül hagyta s még arról sem látszott tudomást szerezni, hogy megyénk érdemes főispánja e téren mily üdvös tevékenységet fejt ki.

A képviselő ur ezen nagy hatása (?) beszéde itteni százsz körökben nagy tetszést aratott, legalább arról tanuskodik a hozzá Schnell Károly ügyvéd alá-írásával ellátott s többek nevében küldött sürgöny. — Mi elhiszszük, hogy a t. ügyvéd urnak s elvtársainak tetszett a beszéd; de tessék csak megkérdezni posztó-gyárosainkat, a mosódatulajdonosokat, timárokat és egyéb érdekelt köröket: vajjon küldenének-e ők is sürgönyt érdekeinknek ily tulbuzgó védelméért? — Kétségbe vonjuk.

Ha valami kedvezményt akarunk kieszközölni, kérjünk, de ne követeljünk.

—y.

Külföldi szemle.

A szerb skupstinát Milán király egy ukáz-zal május hó végére Nisbe hívta össze. Mint Belgrádból jelentik Nist ezuttal azért választották, mert az ország közepén fekszik s a tavasszal a szerb királyi család is néhány hetet szándékozik ott eltölteni. A skupstina elé ezuttal kiváló fontosságú belügyi reformjavaslatok kerülnek, köztük a szerb közigazgatás reformja.

A párisi politikai körökben nagy érdeklő-déssel kísérik az egyiptomi kérdésre vonatkozólag tett francia ellenjavaslatok sorát. Habár az angol ka-binet a tervezett kölcsönre nézve az európai hatalmak garanciáját nem is akarja elfogadni, azt hiszik, hogy az egyiptomi pénzügyi helyzetet megvizsgálendő európai ankett mégis életbe fog lépni, ami újabb haladás lesz az egyiptomi kérdés európaizálása felé s azonfelül egy európai ankett eredményei bizonyára nagy hatással lesznek Anglia elhatározásaira. A legnagyobb ered-mény már is az, hogy Londonban a francia javasla-tokat elfogadták további tárgyalások alapjául s így a megegyezésre biztos kilátás van, annak daczára, hogy a kabinet engedékenysége a lapoknak éppen nem tet-szik s azok azt tehetetlenségnek, megalázásnak, gyáva-ságnak stb. bélyegezik.

Az angolok abukleai győzelme háttérbe szorítja az egyiptomi kérdést illető francia javaslatok sorsa iránti érdeklődést s eltereli a figyelmet az angol kabinet engedékenységétől, melyre — úgy látszik — a lapok támadásai daczára, határozta magát. Stewart tábornok győzelméről angol lapok sok érdekes részletet közölnek, melyekből az derül ki, hogy az 1200 főnyi brit hadsereg rövid ideig a legnagyobb veszedelemben forgott s a végre nagynehezen kivívott győzelmet oly drágán kellett megfizetni, hogy a lapok egy része méltán pyr-husi győzelemnek mondja a sikert, melytől nem vár-hatni nagyobb eredményt. Az ütközetről angol lapok táviratai nyomán közöljük a következő részleteket:

Az angol vezérkarnak sejtelve sem volt róla, hogy a Gakdul-kuttól alig 70 kilomaternyre 10,000 arab áll. Midőn Stewart csapata Gakdulból Abuklea felé vonult, mindenütt ellenséges bivuakok nyomai vol-tak láthatók, de az arab kének egyike sem árulta el az ellenség közellétét, melyet az angolok nem nagy számúnak hittek, 16-án az angolok a cikon táboroztak távoli ormoktól körülvéve, előtérben egy hegyhát volt. — Mikor a huszárok azt a hirt hozták, hogy a kut körül ellenség van, Stewart négyszögöt alakított s ezer lépésig nyomult a hegyhát felé. Csakhamar a bozóttban elterjedve nagyobb számú ellenség látszott. Minthogy Stewart kezdett gyanakodni az ellenség szá-máról kapott hírekben, elhatározta, hogy Zaribában fog éjen át táborozni. Az éj igen nyugtalanul folyt le, egyre puska lövés hangzott s a tábor háromszor allar-moztatott. Reggel az ellenség az ormokon jobbra s az abukleai uton balra előnyomult, két órán át puska-tűzét folytatott s az angolokat megkerülni igyekezett. Ekkor az angolok karrét alakítottak, elől a gardisták, balra a lovas gyalogok, jobbra a többi gyalogság s hátul a tengerész-osztály a nehéz gyalogsággal. — A tevék, a lőszér s mozgó kórházak a közepén voltak. Az előnyomulás csak igen lassan folytathat-t, mert sem a sebesülteket, sem a holtakat nem lehet-tett hátrahagyni. Csak egy órai menet után ismer-ték fel az angolok az ellenség egész erejét. Ekkor az ellenség hatalmas támadást intézett, vakmerően, halálra elszántan. Az angol sereg veszve látszott. Az ellenséget a jobb szárnyon a-metammehi emir, a balon a berberi emir vezényelte. Az első valami száz el-szánt vitézzel az angolok borzasztó tüzelése daczára behatolt a négyszögbe s elesett. Ugyanekkor a négy-szögöt hátulról áttörték. Általános zűrzavar támadt. Végre újra megalkották a négyszögöt, mi közben szá-mos ellenség a Henry-Martini-fegyver tulsúlya folytán összelövedt. A mitrailleurok használatának bizo-

nyultak. A tengerészdandár súlyos veszteségeket szen-vedett. Általános a gyász a hires Fred Burnaby ez-redes és harcztéri levelező elhunytá felett, ki kínai útjával vált híressé s konzervativoknál és szabadelvű-eknél egyaránt igen népszerű volt.

Az ütközet körülményeinek könnyebb megérthe-tése végett álljanak itt még a következő részletek. Stewart tbnok hadoszlopa Cortiból január 8-án indult ki s 12-én érkezett Gakdulba, innét pedig kétnapi pi-henés után nyomult tovább Metammeh felé. Stewar: 1475 főnyi sereggel idult el, de körülbelül 200 ember Gakdulnál hagyatott őrségül. Egy második Khartum felé vonuló hadoszlop Earle tbnok vezetése alatt 2914 főnyi csapatokból s 9 ágyuból áll. Azt hiszik, hogy ez a hadtest Abu-Hameten át a Nilus völgyében Ber-ber felé vonul.

Városi ügyek.

Lapunk január 22-iki — azaz 10-ik számának »A közönség köréből« rovatában »Járó-kelő« felhivta a városkapitányság figyelmét azon körülményre, hogy sikos, azaz fagyos időben a járdák behintve nincsenek.

Vonatkozással ezen közleményünkre a városkapi-tányság tudomás vétel végett« elküldötte hozzánk 1884. december 19-én 8558-szám alatt kiadott, hirdetését (falragasz), melyben többek között szóról-szóra az áll.

»Olmos idő (sikság) beálltával a háztulajdonosok és házgondviselők kötelesek a járdát a telek egész terjedelmében és a járda egész szélességében, vagy a hol járda nincs, 1½ meter szélességben naponta ha-muval vagy fővénnel behinteni. — Minden háztulaj-donos és házgondviselő köteles hóesésnél és az után a járdáról a havat azonnal eltávolíttatni.«

Örömmel vesszük tudomásul, hogy rendőrségünk e tekintetben is már idejekorán intézkedett, de ez al-kalommal két dologra kell figyelmeztetünk. Először vissza kell térnünk arra, mit lapunk 7-ik számában hangsúlyoztunk, hogy t. i. a célznak semmikép sem megfelelő a falragaszok útján történő hirdetés és épen-séggel nem elegendő, ha az illető hirdetés csak a német lapban megjelen.

Különösen téli időben kevés ember fog akadni, a ki az utcán csak azért megáll, hogy falragaszt olvasson; az pedig, hogy a német lapban háromszor közzé van téve, korántsem involálja azt, hogy a magyar és román ajku lakosság arról tudomást sze-rezzen.

Az illető hatóságoknak kötelessége rendeleteit s hirdetményeit oly módon a nyilvánosság elé hozni, hogy arról minden ajku polgárság tudomást vegyen. — Az értelmesebb, mondjuk, műveltebb közönség részére mindhárom helyi lapban kell azokat közzétenni, ez fölöslegessé teszi a falragaszokat s így szó sem lehe arról, hogy az ily módon történő hirdetés költségeme-lést okoz. A falragaszok egyedül is több költséget okoznak, mint az illető hirdetésnek minden lapba le-endő háromszoros beiktatása.

A kevésbbé művelt, hirlapokat nem olvasó kö-zönség részére pedig szolgál a dobolás. — Ez a hir-detéseknek leginkább célra vezető módja.

Ajánljuk ezt a t. városi tanács, adóhivatal és kapitányság szives figyelmébe.

A második, mire vonatkozunk kell, hogy nagyobb szigorra hívjuk fel a városkapitányságot. Jól tudjuk, hogy a központi tisztikar nem gyakorolhatja minden felett az ellenőrzést. Nem is kívánható tőle. De gyakorolják a kapitányság külső közegei, legyenek ezek szigoru őrei, lelkiismeretes végrehajtó közegei a kiadott rendeleteknek. — S ha ez meglesz, ha a mu-lasztó a megérdemelt büntetésben fog részeslni: bizo-nyára őrizkedni fog a kiadott rendeletek ellen cselekedni.

A hatóság legyen méltányos, a hol kell s elnéző, a hol lehet, de szigoru, a hol a közérdek kívánja.

Tanügy.

A magyar kisdédóvoda kérdéséhez.

Brassó, január hó 22-én.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapjának 9-ik számában egy atya a brassói magyar kiskédővó állítása érdekében emelvén szót, szeretne tőlem felvilágosítást nyerni, hogy miért nem került még a sor a nm. vallás-és közoktatásiügyi miniszterium részéről Brassóban magyar nyelvű óvoda felállítására; hol fekszik ennek oka, ki mi le-gyen az okozó? Nagyon természetes az atya szeint, hogy egy kisdédóvó felállítása a mi viszonyaink és körülményeink között az államot, a közoktatásiügyi miniszteriumot illetné meg.

Hogy Brassóban magyar óvodák szerveztessenek, ez olyan szellemi szükség, mint a testnek a minden-napi kenyér. Korán átláttam azt, mihelyt állasomat itt elfoglaltam. Mem is késtem soká, már 1880 meg-pendittem az eszmét a Kolozsvári Közlönyben, össze-írtam Bulgárszeg és Boonja körüli kiskédővókat, a 3—6

éves magyar gyermekeket s megtettm a mi tölem függött. Így a miniszterium elfogadta azon eszmémet, hogy a belvárosban építendő új állami iskola épületben legyen egy óvoda helyisége is. Ennek felállítása tehát csak idő kérdés. Azonban hátra vannak még a külvárosok u. m. Bolgárszeg és Bolonya. Ezekre nézve kész tervezetet adtam ba a »Brassói Magyarpárt« választmányához, de a mint beadtam, úgy vissza is kaptam; nem talált visszhangra. Ennélfogva, hogy az idő ok nélkül ne repüljön felettünk, munkásságomat ezen a téren a brassómegyei 10 magyar községben fejtettem ki, melyekben két év alatt sikerült 5 állandó és 6 nyári óvodát szerveznem részint állami, részint községi s részint társadalmi segélyekből. Hol fekszik oka s ki és mi legyen az okozó, hogy Brassóban maig sincs magyar óvoda, holott német nyelvű már három van, a brassómegyei szász községekben egyszer másra szervezik a gyermekkereteket: ennek okát ne keressük magunkon kívül. Bár ama veszedelem nem fenyeget közöttünk senkit, hogy ha gyermekét német nyelvű óvodába adja, néhány hónap múlva nem beszélhet magyarul gyermekével, ilyen állítás hívókra aligha akad. Mind e mellett én is nagyon szükségesnek tartom Brassóban a magyar óvodákat. Nem azért ohajtom, hogy ezekben megmagyarosítsuk a nem magyarajku gyermekeket, hanem azért, hogy megtartsuk és előkészítsük az iskolai életre a mieinket. Ezzel megint nem azt akarom mondani, hogy ha nem magyarajku szülők magyar óvodába ohajtják adni gyermekeiket, azokat be ne fogadjuk. Csak azt akarom mondani, hogy első sorban a mieink megóvása legyen főfeladatunk s ne foghassa senki reánk, hogy mi erőszakkal is magyarosítani akarunk.

A mint említém, az állam kormánya a belvárosban fog állítani egy óvodát, de mindig hátra vannak még a bolonyai és bolgárszegi magyarok, kiknek gyermekeiről első sorban a brassói magyar társadalomnak kell gondoskodni. Részemről azonban nem szeretném ezt az ügyet a protestáns nőegylet s általában semmi féle egyelet, most fenn álló magyar egyelet kezeibe adni, mert minden esetben valami más színezete fogna lenni s másfelől az egyleteket saját kitűzött céljaiktól, melyeknek kivételére alapszabályokkal bírnak, eltértené. Az óvodáknak saját egylettel kell bírni s ezen egyletnek sok és nehéz munkája fogna lenni. Ha csak anynyiból állana, mint az egy atya mondja, hogy: »Nem kell egyéb mint megnyitni és óvónót állítani:« akkor legyen szíves és állítson fel egy óvodát, mert engemet első sorban hálára kötelezne s magának enyészhetetlen emléket fogna állítani. Sok bajjal, sok fáradtsággal, küzdelemmel jár az ilyen munka. Én legalább ezt tapasztalom s irattárom is igazolja. Én nem tartom olyan könnyűnek, de lehetetlennek sem. Mint az egy atya is mondja, vagyunk vagy tíz ezren mi magyarok Brassóban. Első sorban ne alakítsunk semmi egyeletet, hanem hívjuk fel ezt a tizezer magyart adakozásra s kérjük fel e lapok érdemes szerkesztőjét, hogy fogadjja el az adakozásokat a brassói magyar óvodákra s a mi hetenként erre a célra begyűl, tegye be minden vasárnap a brassai magyar takarékpénztárba s kérje fel a takarékpénztár választmányát, hogy az óvoda alap takarékpénztári könyvecskéjének adjon helyet a takarékpénztár Wertheim kasszájában.

Ilyen módon lesz alkalma a brassai magyarságnak tényleg tanusítani, hogy ohajtja az óvodák felállítását. Ha pénzünk lesz: egy pár hét alatt szervezhetjük az óvoda egyeletet s ha saját emberségünkben csak egy óvodát, például Bolonyában felállítunk; bizonyos, hogy a vallás és közoktatási m. kir. minister ur, mint a tizfalusi óvodákat: úgy a brassait is, sőt a brassaiakat is évi segélyben fogja részesíteni.

Részemről inkább a tett, mint a sok beszéd embere levén, ezennel megnyitom az aláírást s kijelentem, hogy a Brassóban állítandó óvodák alapjára, mig Isten éltet, évenként 5 forintot áldozok.

A tek. szerkesztő ur, szíveskedjék ezt a fáradtságot elvállalni az ügy érdekében. Az adakozók jelentsék ki, hogy évenként vagy egyszer mindenkor ohajtanak az óvoda alaphoz járulni.

Segítsünk önmagunkon s Isten is meg fog segíteni!

Koós Ferencz, m. k.
királyi tanácsos és tanfelügyelő.

A kir. tanfelügyelő ur felvilágosító és tájékoztató sorait köszönettel vettük s talán felesleges is megjegyeznünk, hogy részünkről az adakozásokat szívesen elfogadjuk, nyilvánosan nyugtázzuk s az »I. brassai takarékpénztár és önszegélyező szövetkezet«-hez jövedelmezőleg elhelyezzük. A mi ez ügyben tőlünk kitelik, ahhoz készségesen járulunk. — A kir. tanfelügyelő ur megkezdte az adakozást, folytassuk tehát, hogy Brassó város magyarsága mielőbb magyar óvodát nyerjen. — Részünkről — illetőleg lapunk szerkesztője részéről — is a brassai magyar óvodák alapjához évenként öt-öt-frttal hozzájárulunk. — Az ügy tehát egész új mederben mozogván, már most csak a magyarságtól függ az első brassai magyar óvoda felállítása. — A szerkesztő

Egyletek.

A »Brassai iparos ifjak önképző és betegsegélyező egylete« folyó hó 25-én délután tartotta saját helyiségében első felolvasó gyűlését, melyen a tagok igen öröndetes számban voltak jelen.

Killyéni Endre tanár hosszabb megnyitóban üdvözölte a jelenvoltagekat s ez alkalmat felhasználva, kifejtette az iparos társadalmi helyzetét s igen szépen tárgyalta az önművelődést, a mely különben szép megnyitójának tárgyát képezte.

Ezt követte Péter Árpád egyleti tag szavalata, »Hunyady László«, Petőfitől.

Utána Szerényi József olvasott a takarékoság befolyásáról az iparra, esetelvé az iparosság mai anyagi helyzetét s rövid felolvasása végén az egylet tagjainak figyelmét az »Első brassai takarékpénztár és önképző szövetkezet«-re híván fel, melynek üdvös hatását példákkal illusztrálta is.

Miután Györfy Károly egy. tag Ábrányi Emil »Két temetés« című költeményét szavalta s Bartha István elnök a közreműködőteknek köszönetét fejezte ki s elhatározottat, hogy jövőben nemcsak önművelődési, hanem iparszak-felolvasások s vitaközlések fognak tartatni, — a felolvasó gyűlésnek vége volt.

Ugyanezen helyen megemlíthetjük, hogy a már említett oktatás szép számu tanulókkal megkezdődött.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem tisztelt előfizetőinkhez. Helyi t. előfizetőinkhez egy izben már elküldöttük a nyugtákat, de minthogy a kézbesítő részben nem találta őket, bátorkodunk tisztelettel felkérni mindazokat — kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, — szíveskednének dijaikat a kiadóhivatalban lefizetni. — Hátrálékban lévő t. vidéki előfizetőinket pedig kérjük, szíveskednének előfizetéseiket postautalvánnyal eszközölni. — Előfizetések a hónap bármely napjától kezdve elfogadhatnak.

A kiadóhivatal.

Álarcos bál. Az idei utolsóelőtti álarcos bál f. hó 29-én, Csőtörtőkön fog a redout termeiben megtartatni. — Közelebbi értesítést a falragaszok nyújtanak erről.

Jelmezbál. A helybeli tisztikar által f. év febr. hó 16-án megtartandó »tisztai Bál« helyett általános kívánságra »jelmez koszorú« lesz és a vendégek tesszésére van bizva, akár jelmezben akár salon toilletben megjelenni.

Hangverseny. Zichy Géza gróf, nagy hírnevű zongoraművészünknek általunk már jelzett hangversenye február hó 10-én fog a Nr. 1. nagy termében megtartatni. — Jegyekre előjegyezhetni Zeidner Henrik buzasori könyvkereskedésében.

Pinczérek munkakönyve. Az ipar és kereskedelemügyi miniszter egy a budapesti szállások és vendéglősök által hozzá benyújtott kérvényre vonatkozó leiratában a ker. előjárások és a kérvényezők tudomására hozza, hogy úgy a főpinczérek, a kik szolgálnak és az üzletet vezetik, mint a többi pinczérek, a kik szolgálnak, iparos-segédükül tekindendők s munkakönyvvel kell bírniok. Hasonlóképen munkakönyvet kell kiállítani a pinczében és konyhában alkalmazott egyéneknek, neveztesse nek bár pinczemestereknek, vagy konyafőnököknek. De ez utóbbiaknál csakis abban az esetben, ha üzletben és nem magán helyen szolgálnak.

Borzasztó halál. Dortmundban a napokban borzasztó véget egy fiatal leány, ki egy ottani mészárosnál szolgált, s kíváncsi volt megtudni, hogy mi történik az átelleni ház egyik szobájában, s hogy azt megláthassa felállott az ablak párkányára, de egyensúlyt veszített s lebukott a mészárszékre, hol a földön egy hat élű mészáros kés feküdt, s oly szerencsétlenül bukkott, hogy épen a késbe esett belé, — mely egyik lábát elmeteszette, másik lábát pedig hosszában felhasította; — a szerencsétlen leány pár órai borzasztó kínlás után kiadta lelkét.

Megszökött fegyenczek. A zágrábi börtönből négy fegyenc egyszerre szökött meg. Korán észrevették a börtönőrök s a szélrózsa minden irányában üldözöbe véve, két óra lefolyása alatt hármat elfogtak a szökevények közül, a negyediket azonban a legerélyesebe üldözés dacára sem voltak képesek feltalálni.

Természeti csoda. Régi dolog, hogy a regényírók, habár németek is, nem igen dicsekedhetnek valami nagy alapossággal. Oly baklövés azonban mégis csak kevesen követnek el, mint a »Weiszenb. Wochenblatt«-ban most folyó regény írója, ki a többi között ezeket mondja: »Márton eközben az istállóba ment; mely egy nagyobb és egy kisebb osztályból állt. Az elsőben két jól táplált pej állt a jászol mellett csöndesen kerődzve.

Egy család megfagyva! Olschau morva faluba (Olmütz mellett) egy idegen ember érkezett 4 gyermekkel, de a vendéglősök nem adtak neki szállást, mert nem volt pénze. A szerencsétlen az éjet a szabadban volt kénytelen töltöni és három gyermekével együtt megfagyott, csak a legkisebb, egy pólás gyermek, maradt életben.

Borzalmas baleset. A dorosmai állomás melletti őrháznál 29-én reggel a mint az Orvosa felől érkező 2-ik számú villámvasút elrobogott, a jelzőlámpa elolvasásával foglalkozott a vasuti őrnagy, öv. Zsirus Ilona. A jól ismert robogásra az asszony, a ki háttal állott a vonathoz, nem fordult vissza, hanem tovább ment, amíg a vonat el nem robogott. A baleset következtében a vonaton ülők közül 12 ember megsebesült, 3 ember meghalt.

munkáját; de midőn a mozdony oda érkezett, visszalépett vagy megcsuszott s a rohanó gőzkép kerekai közé került; úgy hogy a balkarja és ballábszára teljesen összezuzódott. A rögtön eszméletét veszített nőt bevitték Szegedre, de mire megérkezett, már halva volt.

Hőgörgetek pusztításai. Olaszország Frassinere községben, Susa mellett, a hőgörgetek 15 házat temetett el. Tizenegy ember életét veszítette. A cuneoi kerületben szintén több ember oda veszett vagy megsebesült. Mojola és Demonte közt három munkást temetett el a hőgörgetek. Frassinoban mintegy 30 holttestet ástak ki a hó alól, s tiz eltemetett embert mentettek meg. Még mintegy negyven ember van eltemetve, kiknek megmentésére kevés a remény.

Rövid hírek. Kitüntetett tanférfiu. A király Hofer Károlynak, a budapesti állami főreáltanoda igazgatójának, sok évi hasznos működése elismerésül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta. — Vasuti hírek. A m. kir. államvasutak a Gombos és Erdőd állomások között, a Dunán beállott nagy jégzajlás következtében, mely a gőzkomponi közlekedést lehetetlenné tette, a forgalmat beszüntette.

Irodalom.

Az »Ország-Világ«, e legkitünőbb magyar képes hetilap január 24-iki (4. száma) is rendkívül gazdag tartalommal s a művészi képek egész gyűjteményével jelent meg. Ez érdekes közlemények sorát Vértesi Arnold »A sicezek kapitánya« című elbeszélése nyitja meg. A további közlemények és képek névszerint a következők: »Művészet az iparban« Irta: Berényi László. — »A királyi bál.« Költemény. Irta: Dalmady Győző. — »A villa Giuseppe.« József főherczeg téli kertje Fiumében. Irta: Egyesy Géza. — »Udvari bál.« Irta: Almaviva. — »A falu urai.« Regény. Irta: Tolnai Lajos. — »A műcsarnokban.« (Képpel.) — »A szél balladája.« (M. Zamfirescu költeménye.) Ford.: Benedek Elek. — »† Huszár Adolf.« (1843—1885.) Arczképpel. »Irta: Székely Huszár. — »† Vas Gereben.« (1823—1868.) Arczképpel. »Télben.« (Képpel.) — »A hét története.« Irta: Székely Huszár. — Ezután jönnek a rovatok, melyeknek gazdagsága és változatossága méltán hívja ki elismerésünket. E rovatok a következők: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, vidéki élet, könyvpiacz, sport, hymen, gyászrovat, innén-onnan, rejtvények, naptár és hirdetések. — Ismételtén ajánljuk s kitünően szerkesztett, gazdagon illusztrált vállalatot t. olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Egy füzet ára 40 kr, egy számé 20 kr. — Kapható a könyv- és hírlapárusoknál, valamint az »Ország-Világ« kiadóhivatalában (Budapest, Gránátos utca 6. szám). — Mutatványszám ingyen és bérmentve.

A képes Családi Lapok 18 számának tartalma: A Bódika házasságai. (Elbeszélés vége Tolnai Lajostól. — Viszontlátáskor. (Költemény.) Földváry Istvántól. — A legszebb asszony Gajaron. (Elbeszélés folytatása.) Prém Józseftől. — Az őrangyal (Életkép.) Zongor Páltól. — Első szerelem. (Vége.) Thewrewk Istvántól. — Tisztító tűz. (Regény folytatása.) Szentiványi Emiltől. — A Süli szabó esete. (Boszorkány-história.) Koncz Sándortól. — Két levél. (Elbeszélés vége.) Perényi Kál. mántól. — Össze-vissza. (Heti tárcza.) Bolygótól. — Borus napok. (Költemények.) Lithvay Viktóriától. Képmagyarázatok. — Mindenféle. — Humor.

Közigazdaság.

Brassó megyének tenyészbikák, ménék és kanok tartásáról szóló Szabályrendelete.

A tenyész állatok tartására vonatkozó jogok és kötelemekekről.

1. §. Brassó város valamint minden község avagy egyes részben, bikák, ménék és kanok tartására alakult társulat köteles ennyi tenyész állatot tartani, hogy egy apa állatra, vagyis egy ménre, tenyészbikára, vagy kanra, tenyésztésre szánt tehénből, kanczából és gölyéből 60-nál több ne jusson. — Ha netalán valahol a tenyésztésre szánt szarvas marhák, kanczák és gölyék a 60 darabot nem haladják meg, közös tenyész állatok tartása végett a szomszédos községekkel szövetkezhetni — (tenyész-kerület).

2. §. A hol magánosok vagy társulatok által a tenyész állatok tartása nem az 1. §-ban jelzett arányban eszközöltetnék, kötelessége a városnak, községnek vagy tenyész kerületnek a szükséges számu alkalmas tenyész bikák, ménék és kanok beszerzéséről és tartásáról gondoskodni.

3. §. Brassó város vagy a községek egyes részében az 1. §-ban megjelölt arányban tenyész állatok beszerzésére és tartására azon marha tenyésztők között, kik magmarhákat nem tartnak, társulatok alakulhatnak, hogy ha a kerületi marha tenyész bizottság (11. §.) vagy a polgármester, vagy községi előjáróság által vezetendő határozat hozatalánál a társulat alakítására meg hívott marha tenyésztők felénél több erre szavaz. — A szavazók többsége a tenyész állatok beszerzése felállítására és alkalmazására felett is határoz.

4. §. Mind azon eseteknél hol a marhatenyésztők többsége határoz, a szavazatok minden egyes marha tenyész állatra vonatkozólag a 60-nál többet nem tehetnek, a 60-nál többet nem tehetnek.

kanczák és gölyék számához mértén vétetnek, számitásba.

5. §. A polgármester vagy községi előjáróság a hozandó határozatok végett köteles az illető marhate-nyésztöket meghívni. — Mindazokról kik meg nem jelennek, vagy nem szavaznak feltételeztetik, hogy ama határozatokba, melyek a szavazók többsége által ho-zatnak, beleegyezésüket adják.

6. §. Ha a tenyészbikák, ménék és kanok be-szerzése és tartása a város-község vagy marha tenyész társulatok által eszközöltetik, a költségek a mennyiben erről egészben vagy részben gondoskodva nem volna vagy a hágatásért fizetendő díjakból fedezve nem len-nének, vagy ha e czélra más megállapodás létre nem jött volna, azon tenyész állatok tulajdonosaira, kik magmarhakkal nem rendelkeznek, fedezendő teheneik, kanczáik és gölyeik, szám arányához mértén kirovat-nak és tőlük a községi rovatál módja szerint behaj-

tatnak. A tenyészbika, mén, vagy kan után befolyó jövedelemből is ugyan azon arányban osztóznak a tulajdonosok.

7. §. A tenyészállatok, melyek a város, közsé-gek, tenyésztársulatok vagy egyesek által idegen mar-hák fedezetésére használtatnak, erőteljes, tenyésztési czélra alkalmas, testalkutásuaknak kell, hogy találtas-sanak a kerületi tenyész bizottság által. — A tenyész-tésre alkalmatlanoknak talált bikák, ménék és kanok azonnal kiherélendők vagy teljesen mellőzendők. Azon egyének nevei és lakása, kik a lovak és szarvasmar-hák kiherélésében jártasok, közhírré teendők, s ha e tekintetben szakismeretüket nem tudják kimutatni, a megyei vagy járási állatorvos előtt vizsgát kell hogy álljanak. — A vizsgáért és az arról való bizonyít-ványért mely egy bizonyos kerületbeni herélésre jo-gosított, a megyei vagy járási orvosnak az illető által 5 o. é. forint fizetendő.

A ki egy tenyészbikát mént vagy kant az előirt vizsgálat elkerülésével idegen marhák fedezetésére, ugyszintén a város, község vagy állattenyésztársulat is mely ily képen valamely bikát, mént vagy kant hasz-nálatra felállít, kihágást követ el s a gazdasági érdekek előmozdítására szánt alap javára 250 frtig terjedő pénz büntetésben marasztalendő el.

(Folytatása következik.)

Brassai piaczi árfolyam.
Brassó, 1885 január hó 27-én.
Román papírpénz à 20 frankos 8.44 vétel 8.46 eladás.
ezüstpénz à 20 „ 8.36 „ 8.42 „
Napoleon d'or „ 9.75 „ 9.77 „
Török lira „ 11.02 „ 11.04 „
Orosz imperial „ 10.02 „ 10.04 „
Arany „ 5.69 „ 5.72 „
Orosz papírrubel „ 128.1/4 „ 128.1/2 „

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

Sz. 14216—1884. (24)

PÁLYÁZAT.

Ezen tanácsnál üresedésben levő, 400 frntnyi évi fizetéssel összekötött gya-kornoki állomás betöltésére ezennel pályá-zat nyitattik.

Ezen állomásért pályázni óhajtok bebizonyítani tartoznak, hogy egy négy évi tanfolyam alatt a jogtudományokat bevégezték és legalább az államtudomá-nyi államvizsgát letették, ugyszintén hogy a 40-ik évet még túl nem haladták.

A kellően felszerelt pályázati kér-vények legkésőbb folyó évi Február hó 10-én délutáni 5 óráig ezen hivatalhoz benyújtandók.

Brassó, 1884. Január 17-én.
3—3 **A városi tanács.**

HIRDETMÉNY.

Alólirt tömeggondnok ezennel köztu-domásra hozza, hogy a Ludwig Leopold csödtömégéhez tartozó következő tárgyak: gyapjufésülő-, fonó-, szövőgépek 968 frt 50 kr; üstök, kádak, rékli- és strimfli-formák 61 frt 89 kr; állványok, ládák 13 frt 85 kr; rozs, zab, törökbuza 47 frt 80 kr; egy pár hámos ló, hámok, szeke-rek 136 frt, és házi butorok 134 frt 25 kr becsértékben f. 1885. évi február hó 4-én reggel 9 órakor, esetleg a követke-ző napokon közadósoknak bolonyai strimfli-gyárában nyilvános birói árverezés után a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett becsáron alól is el fognak adatni.

A csödleltár a kir. törvényszéknél és a tömeggondnoknál megtekinthető.

Brassó, 1885. január 15-én.

Borosnyai Dániel
tömeggondnok.

(27) 1 - 2

Sz. 396—1885 polg.

Hirdetmény.

Az alulirt kir. törvényszék ré-széről ezennel közzététetik, miszerint Csányi Andor Fogarasra kinevezett kir. közjegyző az alólirt napon be-jelentette, hogy az irodáját Fogara-son folyó hó 27-én megnyitandja.

Brassó 1885 Január 22-én.

Deézi János
elnök.
Bene.

Támaszkodva a bizalomra
melyben a mi Pain-Ex-peller készítményük több mint 15 év óta a kö-zönség által részesítettik, szabadságot veszünk ma-gunknak, azokat kik e szert még nem ismerik, egy kísérlet tételére felhívni. Ezen rég elismert háziszernek nincs szüksége a reclama, ez ön-maga által legjobban ajánltatik, a mint azt egy próba igazolni fogja. A Pain-Expeller be-dörzsölésre használtatik csúsz és csúszny ellen. Ára 40 és 70 kr. egy üvegek; készletben a legtöbb gyógyszer-tában. Hamisítványok elkerülés végett, Richter-féle horgony Pain-Ex-peller, kérvendő s semmi esetre se más fajta. **Richter F. Ad. és vársa, Bécs.** — Főraktár **Prá-gában** az „arany oroszán“ gyógyszer-tárban Niklas-platz 7.

(20d) 1 - 7

— NAGYON JUTÁNYOSAN! —

A sokoldalú kíváncsalomnak eleget teendő, a finom porcellánárak mellett középfinomságot is raktáron tartok s azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a t. vevőközönségnek bámulatos olcsó árakat szabhatok. Nem kevésbbé ajánlom gazdagon felszerelt

Tükör- és Üvegáru-raktáromot,
valamint valódi cseh üvegtábláimat minden színben és nagyságban; ezen-kivül a legkülönfélébb magyar mint csehországi gyármányu

ÖBLÖS ÜVEGEKET.
Továbbá van szerencsém ajánlani a gazdag választékban rendelkezesse álló legujabb arany- és faragott, valamint fekete és barna fényezett fa-párkányokat

KÉPKERETEK részére,
melyeknek elkészítését, valamint más tárgyakat is a legolcsóbb árak mellett magam elvállalom.

Szives próbavételre tisztelettel meghívja a nagyérdemű közönséget

MÜLLER KÁROLY,
Nagy-utca, szemben Montaldo czukrászszal.

(25) 2 3

(6)

PAPP FERENCZ
butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czérna és Nagy uteza sarkán lévő dusan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos mun-kákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furnirok négyszög láb 3 krért kaphatók.

(6)

ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA.
Brassó, színház utca 95
(saját házában)
ajánlja magát mindennemű szakmájába vágó könyv-nyomdai munkák gyors, pontos, izléses és jutá-nyos elkészítésére.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.